

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

**„Törvényemet a
bensejükbé adom
és a szívükbé írom.
Istenük leszek,
ők pedig az én népem
lesznek.”**

(Jer 31.33b)

X. évfolyam 9. szám

Nagyböjt 4. vasárnapja

2009. március 22.

A ferences lelkiség

6. rész

A kereszt Szent Ferenc életében

Assisi Szent Ferenc életének, lelakiségének központi része a kereszt: bera-gyogja, mintegy átsugározza életét az iránta való szeretet. Számára sohasem a szenvedés jelképe volt csupán. Nem kí-nzőeszközt, hanem Isten legnagyobb ön-feltárulását, irgalmát, szeretetét jelentette: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.”* A kereszt a szabadságunkat hozta meg, hiszen Krisztus itt adta életét mindenkiért. Szent Pál apostol írja a Kolosszei levélben: *„Rendelkezéseivel az adóslevelet, mely vádolt minket és ellenünk szólt, eltörölte, eltette az útból, és a keresztre szegezte.”* Ferenc ezt a titkot megértette. Ha mi is felfognánk, hogy Krisztus megszabadított, úgy adott szabadságot nekünk, mint ahogy egy rab-nak, rabszolgának a gazdája vagy öre, akkor egészen másként néznénk mi is a keresztre, és a rajta függő Krisztusra.

Talán csak nagypénteken értünk meg eb-ből valamit, amikor elé járulunk.

Ferenc megtérését, egész életét és ha-lálát betölti a kereszt titka. A megtérés pillanata nem mással kezdődik életében, mint a San Damiano-i feszületről való krisztusi megszólítással. A kereszt előtt térdel naponta órákat, és ott kérdi Jézust: *„Uram, mit akarsz, hogy cselekedjek?”* Itt kap választ kérdésére, életére, ez in-dítja el, hogy Isten útján járjon. Celanói Tamás testvér a következőket írja erről: *„Miután szívében már teljesen megvál-tozott, egy napon San Damiano templo-ma mellett haladt el, mely akkoriban félig-meddig romokban hevert. A lélek ösztön-zésére betért a templomba, hogy ott imád-kozzék; alázatos szívvel és buzgó könyör-géssel borult a feszület elé, és valami szokatlan kegyelem érintésére egyszerre egészen más embernek érezte magát, mint belépésekor volt. Mialatt így átala-kult, a keresztre feszített Krisztus képe,*

*amire még nem volt példa, festett ajkai-
val beszélni kezdett, és nevéen szólítva
magához intette őt: „Ferenc – mondotta
–, menj és állítsd helyre hajlékomat,
mert mint látod, romokban hever!” A re-
megő Ferencet ámulat fogta el, és szinte
eszméletét veszítette a beszéd hallatára.
Mindazonáltal rögtön késznek érezte
magát az engedelmességre, és serényen
hozzálátott a parancs teljesítéséhez.
Mivel azonban szóval ki nem fejezhető
változást érzett magában, melyet maga
sem tudott megfogalmazni, illendőnek
tartjuk, hogy mi se fészegessük tovább a
dolgót. Bizonyos azonban, hogy a Meg-
feszített iránti részvét mélyen bevésődött
lelkébe, és mint joggal hihetjük, a kín-
szervedés szent sebhelyei, ha egyelőre
nem is a testébe, szívébe már ekkor kitö-
rölhetetlenül belenyomódtak.” (2 Cel VI.)*

Ferences életünk kezdetén, a noviciá-
tusban péntekenként bementünk a temp-
lomba néhány perc imára, és Ferenc pél-
dájához hasonlóan, mint ahogy a pap a
szentmisén, kitárt karral imádkoztunk az
idősebb testvérek példáját követve. Ferenc
gyakran így imádkozott, a festmények is
ezt tanúsítják. Csak később értettem meg,
hogy Ferenc nemcsak könyörgésre kitért
karral imádkozott, hanem számára ez egy
kifeszített kar volt: a megfeszítettet akarta
utánozni ezzel a mozdulattal. Át akarta
élni, hogy Krisztussal egyesül imában,
örömben, szenvedésben.

Mikor Ferencet a kétség gyöttri rendje
iránt, azt mondja: „A megpróbáltatások
órájában nem a könyvek mentenek meg
minket, hanem egyedül a mi Urunk Jézus
Krisztus szenvedése.” Ugyanezt a gon-
dolatot Szedő Dénes ferences atya kétso-
ros Keresztútjában így fogalmazza meg:
„Másodízben esem el, terhem elnyom, s
fölelem!”. Vagyis a kereszt a ferences

lelkiségben mindig édes teher, olyan,
mely lehúz, de mégis kiemeli az embert
a szenvedéseiből, amely mindig a helyé-
re teszi mindazt, ami gyötör, és igazi,
helyes, új látásmódot ad.

Visszaemlékszem életem azon ese-
ményeire, amikor egy-egy keserűségem-
ben, kísértésemben, szenvedésemben át-
karoltam a keresztet, tudtam ebből erőt
kapni és mindent Krisztussal folytatni.
Lenyűgözően mély lelki élmény volt
számomra egy Taizében eltöltött hét. A
taizéi testvérek a pénteki napon egy ha-
talmos keresztet hoztak be a templom
közepére. Ki-ki odamehetett, megérint-
hette, homlokát ráhelyezhette, és úgy
imádkozhatott mindazokért, akiket hor-
doz. Ugyanez történik minden év nagy-
péntekjén, mikor papok és hívek egya-
ránt a kereszt elé járulunk. Miközben
megérintjük a feszületet, mindannyian
átéljük Isten teljesen odaadott szeretetét,
és letehetjük, átadhatjuk neki fájdalma-
inkat, szenvedéseinket és mindazokat,
akiket hordozunk. Nekem, ki szemben
vagyok a hívekkel, az a csoda is osztály-
részül jut, hogy látom, kit hogyan hat át
a kereszt érintése.

Ugyanez vezette Ferencet is kétségei-
ben, amikor a rendért aggódik. Ekkor:
*„Nagypénteken Ferenc az egész napot
magányban akarta tölteni, hogy az Úr
szervedéséről elmélkedjék. Vad vidéket
szemelt ki erre, melynek zordonsága össz-
hangban volt a nagy eseményel, mely
betöltötte lelkét. Kívánva átélni az Úr
érzelmeit, lassan kezdte mondogatni a
zsoltárt, melyet Jézus a kereszten imád-
kozott. Minden sornál megállott. Az Ige
előtt mindig védtelen volt. Hagyta, hogy
az Ige átölelje, ránehezedjen teljes sú-
lyával. De végül is mindig az Ige volt az,
aki őt felemelte és hordozta. „Istenem,*

Istenem, miért hagyta el engem?” Míg ezeket, a szavakat mondta, az Úr által kifejezett oly nagy elhagyatottság kerítette hatalmába, mint még soha. Hirtelen egynek érezte magát Krisztussal. Fájdalmasan egynek. Soha még nem értette meg így ezeket szavakat, mint most. Többé nem voltak idegenek számára. Hónapok óta kereste Isten arcát. Hónapok óta úgy érezte, hogy Isten visszahúzódott tőle és rendjétől. Hogy milyen is volt az Egyszülött Fiú haláltusája, most egy kissé megízlelte: az Atya távol van, az ember minden jóakaratóval együtt megsemmisítve, összetörve; kérlelhetetlen erők játéka.

A zsoldár igéje lassan átjárta Ferencet. Nem roskadt magába, nem zárkózott be saját fájdalmába. Ellenkezőleg, Krisztus szenvedésére nyitotta meg szívének legbensejét. Úgy tűnt neki, hogy mindig csak kívülről szemlélte ezt a szenvedést. Most belülről nézte. Részt vett benne. Megtapasztalta személyesen. Egészen az undorig. Most legalább egészen hasonlónak lett Krisztushoz. Régóta szerette volna mindenben követni az Urat. Megtérése óta lankadatlanul erre törekedett, de minden erőfeszítés ellenére csak most láthatta, mindez ideig nem tudta, mit jelent hasonlónak válni az Úrhoz, sem azt, hogy meddig lehet ebben elmenni. Hogyan is tud-

hatta volna? Az ember csak azt ismeri, amit megtapasztalt. Ez a nap kimerítette. Ferenc nagyon hosszúnak találta. De jött az este, és meghozta a békét. Mélységes békét, mely lassan, szelíden hull a földszántott földekre, mikor a kemény munka befejeződött.” (Egy szegény ember bölcsessége)

Ferenc élete végén Krisztus kereszttjével lesz megjelölve. 1224. szeptember 14-én La Verna hegyén hosszantartó imádság és böjt után Krisztus kínszenvedésének jegyeiben, a stigmákban részesül. A negyven napos böjt alatt így imádkozott: „Ó, Uram, Jézus Krisztus, arra kérlek, hogy két kegyelmet gyakorolj velem, mielőtt meghalok: az egyik, hogy amíg élek, amennyire lehetséges, érezzem lelkemben és testemben azt a gyötrelmet, melyet te, édes Uram, keserves kínszenvedésed alkalmával szenvedtél. A másik, hogy amennyire lehetséges, érezzem szívemben azt a túláradó szeretetet, mely téged, Isten Fiát arra készítetett, hogy értünk, bűnösökért oly szörnyű kínokat önként magadra vállalj.” (Fioretti)

Ferenc mindkettőben részesült, mikor Krisztus sebhelyei testébe vésődtek.

Összeállította: fr. Achilles folytatjuk...

„Krisztus nevében kérünk: engesztelődjétek ki az Istennel!”

(2Kor 5,20)

Hogy mindannyian méltóképpen felkészüljünk a húsvét titkának befogadására, nagyböjtben szeretettel várjuk a testvéreket a kiengesztelődés szentségében való találkozásra az irgalmas Istennel.

Kérjük azokat a testvéreket, akik szoktak és szeretnek gyónni, foglalják imáikba a bűnbánattartókat, a megtérni vágyókat, a gyónásra készülöket és azokat is, akik eddig nem jöttek el letenni életük terheit. Jó alkalom lehet erre a csendes szentségimádás is, ahol Isten Szentlelke sokakat indít a bűnbánatra.

A nagyböjti idő számunkra az Anyaszentegyház ajándéka.

Elfogadjuk ezt az ajándékot?

Templomunk programjai (2009. március 22. – 2009. április 5.):

Nagybőjtben minden pénteken délután ¼6 órától **keresztutat** végzünk.

Március 27-én, pénteken, az esti 6-os mise után a **FERENCES KISNŐVÉREK** vezetik a nagyböjti elmélkedést. Közös készülötünkre mindenkit szeretettel várunk! A ½8-as mise elmarad, a konferenciabeszéd után szentségimádási és gyónási lehetőség lesz.

Március 29-én, vasárnap **gyűjtést tartunk a Szentföld** javára. Kérjük a testvérek nagylelkű támogatását!

Április 3., elsópéntek, délelőtt 10 órakor is lesz szentmise.

Április 5., Virágvasárnap,

- a 10-es szentmise előtt a quadrumban virágvasárnapi körmenet és barkaszentelés a gyerekekkel, majd rögtön utána szentmise. A szentmise után megszenteljük a templom falában elhelyezésre kerülő Szent Ferenc szobrot.
- A 11-es szentmisén a Kapisztrán Kórus, az esti 6-os szentmisén a Vox Clara Kórus passiót énekel.
- Ez a nap egyben **elsővasárnap**, délután 5-6-ig szentségimádást tartunk.

Asszonyok és férjek imája: Szeretettel várjuk minden hónap első hétfőjén az asszonyokat, harmadik hétfőjén pedig a férjeket – fiatalokat és időseket egyaránt –, hogy együtt imádkozzunk hitvestársunkért, gyermekeinkért, családunkért.
Időpont: asszonyok: 17.30, férjek: 18.00. **Helyszín:** első emeleti kápolna

---

Ifjúsági imavirrasztás lesz a **Szociális Testvérek** anyaházának kápolnájában, **március 27-én este 9-től másnap reggel 6 óráig**, ahol papjainkért, szerzeteseinkért és új hivatásokért imádkozunk. A virrasztás szentmisével kezdődik, amelyet Roska Péter atya mutat be. Utána többek között lesz: taize-i jellegű imaóra, ima saját szavainkkal, meditáció, csendes imaidő; lesz alkalom egymás megismerésére és beszélgetésre is. Aki nem bírja reggelig, de el szeretne jönni, annak lesz lehetősége lepihenésre. **Helyszín:** Budapest, II. ker., Ördögárok u. 7. További információ és jelentkezés Zics Ildikónál: zics.ildiko@gmail.com 30/533-2840

A Regnum Christi mozgalom egyórás szentségimádást hirdet fiatalok részére a tisztaságért márc. 19-étől minden hónap 3. csütörtökén. **Helyszín:** Bp., XI. ker., Karolina út 37. (Gyümölcsoltó Boldogasszony kápolna) Bővebb információk a hirdetőtáblán találhatóak.

A **lemondások perselye** folyamatosan várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, és annak értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni. Az elmúlt két héten a perselyben összesen 124.330,- Forint gyűlt össze, melyet szegény családok megsegítésére fordítottuk. Nevükben is köszönjük a testvérek áldozatos támogatását.

Az Országúti Ferences Plébánia Szent István vértanú templomának lapja,

Megjelenik kéthetente 1200 példányban. Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.
Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: **212-5628**. Iroda telefonja (csak irodaidőben): 315-0944. E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencesek.hu